

307. Búcsúzunk, testvérek...

p *pp*

1. Bú - csú - zunk, test - vé - rek, Is - ten áld - jon;
Egy - más - tól vál - nunk kell, Is - ten áld - jon;

mf

Most u - gyan el - vá-lunk, Szív - ben e - gyek va-gyunk,

f *mf* *p*

És sze - ret - ve mond-juk: Is - ten áld - jon!

2. Az Úr kíséren hát Kegyelemével,
A békeesség honát Értétek el;
Dicsősége s fénye Utatok töltsé be,
S vezessen az örök Dicsőségre!
3. Ez óra hadd legyen Most az Úré,
Frigyünket Ő tegye Üdvösséggé;
Szívünket töltsé be Lelkének békéje,
S kíséren bennünket Mindörökre!
4. A viszontlátásig, Isten áldjon!
Kiáltjuk mindvégig: Isten áldjon,
A viszontlátásra Az öröm árjában
Ott, hol egymást látjuk: Mennyszámban!